

SALA ATRIUM · TEMPORADA 2022/2023

CÀNDID O L'OPTIMISME

Del 7 al 18 de juny de 2023

De dimecres a dissabte a les 20h i diumenge a les 18.30h

SINOPSI

“Just do it”, “la llei de l’atracció”, “ho tenim a tocar”, “tot anirà bé”. I és que darrere de frases motivadores tenyides de rosa pastís i tallers de coaching s’amaga una cosa més perversa: la por a obrir la porta al dolor per acceptar que aquest no és, com diria Cándid de Voltaire, “el millor dels mons possibles”.

El Lluís Oliver sap que ha fet un bon càsting. Els ulls li brillen, té l’energia i l’empenta i compleix el perfil del paper de Cándid en aquesta adaptació de la novel·la de Voltaire. Què pot sortir malament?

Cándid o l’optimisme és un espectacle de creació volgudament irreverent, al voltant de la fatiga mil·le-nial, els fals optimisme i la perversió del món de l’entreteniment.

Des de quan s’ha convertit la felicitat en una imposició?

FITXA ARTÍSTICA

Idea original, direcció i dramaturgia: Miquel Mas Fiol

Intèrpret: Lluís Oliver

Idea d’espai escènic: Llorenç Corbella Burgués

Direcció d’art: Mireia Sintès

Muntatge audiovisual: Sebastià Rigo

Producció: Yara Himel

Assessorament dramaturgic: Meritxell Lloret i Helena Tornero

Assessorament artístic: Ricard Gàzquez i Marc Chornet

Una producció en col·laboració amb l’Institut del Teatre de Barcelona i La Badabadoc.

Espectacle seleccionat a la convocatòria On el Teatre Batega de Teatres de Proximitat 2021.

Idioma de l’espectacle: català

Gènere: teatre

Durada: 1h 10min

Venda d’entrades: www.atrium.cat i a la taquilla del teatre 1h abans de la funció.

Reserves: reserves@atrium.cat

NOTA DEL DIRECTOR

Aquell espectacle neix d’un moment concret. Va ser tancat a casa amb un “Tot anirà bé” de fons i la incertesa que això suposa, que vaig decidir visitar el Candide de Voltaire. “Podem continuar mantenint el pensament optimista davant un món ple de calamitats?” Aquesta pregunta em va estimular. Voltaire se la va plantejar per escriure el seu Cándid i combatre les tesis optimistes de la filosofia de Leibniz, un conformista que creia que el món, a semblança de Déu, era el millor dels mons possibles.

Ara, però, ja sabem que aquest no és el millor dels mons. Ja ho coneixem: la guerra, la pandèmia, la destrucció de l’estat de benestar... Un llistat inacabable de desgràcies que ens fan creure que ja no ens aboquem al final de la història sinó més aviat al final de la humanitat. I davant tota aquesta foscor tenyida de missatges rosa pastís frívols i ioda des de la sala d’estar, vaig voler engager tot això.

Hem volgut acostar la novel·la a nosaltres. Al nostre dia a dia. Revisitar tot allò que ens han dit que era i no és la felicitat. Acostar la història a uns personatges que nomen i respiren com nosaltres, amb els seus fracassos constants i inscrits en la sensació d’incertesa que suposa ser joves en la nostra època.

Deia unes línies abans que aquest és un espectacle d’un moment concret. Neix de la ràbia, la frustració i la incertesa d’aquests temps. I hem rigut, sí. Hem rigut de veure les nostres pròpies calamitats, així com hem rigut de buscar entre tots els manuals que ens prometen la fórmula de la felicitat. Tot amb un sentiment agredolç. Perquè ben mirat, ens ha quedat un espectacle trist però molt divertit.

Compartim-ho. Almenys per veure que no estem sols pel camí i per riure’ns de nosaltres mateixos, que falta fa.

- Miquel Mas Fiol -

Consulta la nostra programació a www.atrium.cat

Segueix-nos a:

En associació amb:

En col·laboració amb:

Amb el suport de:

Mitjans col·laboradors:

